Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni – Viorel Botnaraș
Dosarul nr. 2r-1635/25; PIGD nr. 2-25090923-02-2r-14082025

D E C I Z I E

20 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către SRL „Magda Tur" împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 02 iulie 2025, prin care s-a restituit cererea înaintată de SRL „Magda Tur" către Bîrcă Andrei, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție, privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

La 24 iunie 2025, SRL „Magda Tur" a depus în instanță cerere de chemare în judecată către Bîrcă Andrei, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție, privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 02 iulie 2025, s-a restituit fără examinare cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Magda Tur" către Bîrcă Andrei, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție, privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a remis în adresa reclamantului încheierea în cauză cu cererea de chemare în judecată, împreună cu toate anexele la ea și se explică că restituirea cererii nu exclude posibilitatea adresării unei noi cereri, după înlăturarea circumstanțelor care au dus la restituirea cererii de chemare în judecată

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 02 iulie 2025, în conformitate cu art. 170 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, prima instanță a restituit fără examinare cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Magda Tur" către Bîrcă Andrei, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție, privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, din considerent că, reclamanta nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară, inclusiv prin mediere, prevăzută de lege.

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 7 august 2025 SRL „Magda Tur" a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 02 iulie 2025, prin care a fost restituit fără examinare cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Magda Tur" către Bîrcă Andrei, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție, privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Argumentează că, instanța de fond eronat a restituit cererea de chemare în judecată și anexele menționând că nu a fost respectată procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe cale

extrajudiciară, or, Codul de procedură civilă stabilește respectarea procedurii prealabile doar în cazul în care această este stabilită expres prin lege.

Indică partea recurentă că, la caz, procedura de soluționare a litigiilor în cauză nu prevede în mod obligatoriu respectarea unei proceduri prealabile, deoarece sumele băneşti, solicitate de reclamant/recurent, reprezintă cheltuieli de procedură contravențională sau penală, cu privire la care legiuitorul nu cere în mod imperativ realizarea unei proceduri prealabile. Or, aceste cheltuieli nu rezultă din contract de împrumut sau din alt careva încheiat între reclamant şi pârât.

Menționează partea recurentă că, sumele solicitate sunt doar cheltuieli de procedură contravențională (rezultate din comiterea contravenții). Astfel, în cazurile solicitării încasării cheltuielilor de procedură, nu este prevăzută unui în mod obligatoriu procedura prealabilă. Respectiv, invocarea acestui temei, reprezintă o interpretare eronată de către instanță a normelor legale.

Remarcă partea recurentă că, chiar şi în pofida faptului că în prezenta speță nu este prevăzută procedura prealabilă, oricum reclamanta/recurentă SRL Magda Tur a executat integral condițiile comunicării actelor, efectuând comunicarea poştală, cu confirmarea corespunzătoare, dar şi cu anexarea probelor în acest sens (copia notificării din data de 02.12.2024 și plicul poştal adresată lui Bîrcă Andrei anexată la cererea de chemare în judecată).

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 02 iulie 2025, instanța a restituit fără examinare cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Magda Tur" către Bîrcă Andrei, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție, privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, în conformitate cu art. 170 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM.

Consideră încheierea contestată vădit abuzivă, ilegală și neîntemeiată fapt pentru care a depus prezentul recurs și solicită casarea încheierii contestate cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare cu dispunerea repunerii cererii pe rol la faza de pînă la emiterea încheierii contestate.

I. III. Termenul de declarare a recursului şi procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Studiind materialele cauzei civile, Colegiul constată că, deși încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 02 iulie 2025 a fost expediată recurentului, la dosar lipsește dovada recepționării și comunicării acesteia.

Astfel, ținând cont de faptul că lipsește dovada certă privind data recepționării, respectiv comunicării încheierii judecătorești, Colegiul ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să considere că recursul, depus la 7 august 2025, a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului de judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la

concluzia că recursul este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea integrală a încheierii primei instanței și restituirea spre rejudecare a problemei soluționate prin încheierea casată, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept **să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.**

În conformitate cu prevederile art.170 alin.(1) lit. a) CPC, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată, dacă reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară, inclusiv prin mediere, prevăzută de lege pentru categoria respectivă de cauze sau de contractul părților.

Analizând încheierea supusă recursului, circumstanțele de fapt și drept invocate în fața primei instanțe și motivele invocate de recurent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată după cum urmează infra:

La 24 iunie 2025, SRL „Magda Tur” a depus în instanță cerere de chemare în judecată către Bîrcă Andrei, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție, privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoven din 02 iulie 2025, a fost restituită cererea de chemare în judecată, din motivul nerespectării procedurii prealabile pentru soluționarea litigiului (f.d.4-5).

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a constatat că, reclamanta a depus cererea de chemare în judecată fără a respecta procedura prealabilă de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, or, la cererea de chemare în judecată nu a fost anexată dovada de expediere/recepționare a cererii de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară către pârât și/sau plicul cu avizul de recepție în original cu indicarea pe avizul de recepție a documentului/actului/somației expediate.

A mai menționat prima instanță că, deși reprezentantul reclamantei a atașat la cererea de chemare în judecată notificarea din 02.12.2024 expediată în adresa potențialului pârât Bîrcă Andrei din r-nul *****, cu solicitarea restituirii sumei de 23768 lei în termen de 7 zile, aceasta nu poate fi reținută ca fiind suficientă, în situația în care notificarea/reclamația menționată a fost expediată tocmai la 02.12.2024, cu solicitarea restituirii sumei de 23768 lei în termen de 7 zile, iar acțiunea a fost înaintată la 26.06.2025, cu solicitarea încasării altei sume, și anume de 37518 lei.

A mai indicat judecătorul instanței de fond că, reclamantul are obligația de a anexa la cererea de chemare în judecată dovada de respectare a procedurii prealabile (somația și dovada recepționării), pe când, în speță, se constată că reclamanta nu a respectat această obligație, respectiv urmând a fi aplicată sancțiunea procesuală corespunzătoare, adică restituirea cererii de chemare în judecată.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond incorect a reținut starea de fapt și incorect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

Obiectul juridic al acțiunii civile îl constituie pretențiile înaintate de SRL „Magda Tur” a depus în instanță cerere de chemare în judecată către Bîrcă Andrei, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție, privind încasarea de la Bîrcă Andrei în beneficiul SC „Magda Tur” SRL, a cheltuielilor de ridicare, transportare și depozitare a vehiculului de model OPEL CORSA cu n/î *****, în mărime de 37 518.00 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În această privință, reclamantul a invocat că, pretențiile sale s-a născut în circumstanțele în care, în procesul contravențional, potrivit art. 439 alin. (1) Cod contravențional, vehiculul al cărui conducător a fost înlăturat de la conducere este ridicat şi, dacă nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor, a fost adus la stația de parcare specială. Nemijlocit, reieșind din informația eliberată de către Inspectoratul de Poliție Ialoveni nr. 34 40-1331 din 08.11.2024, la 17 august 2024, în baza procesului-verbal seria MAI 06 672601 în temeiul art. 242 alin. (2) şi 243 alin. (2) Cod contravențional, Bîrcă Andrei a fost tras la răspundere contravențională fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională în mărime de 74 u.c. cu 6 puncte de penalizare, iar după aducerea la parcarea specială, o perioadă îndelungată de timp, așa cum şi până la momentul depunerii prezentei cereri, nicio persoană nu a solicitat restituirea vehiculului de model OPEL CORSA cu n/î *****.

În acest context, se constată că, reieșind din prevederile legale aplicabile și în circumstanțele în care, între SC „Magda Tur” SRL și Bîrcă Andrei nu a fost încheiat un contract care să stabilească obligația de respectare, pe cale extrajudiciară, a procedurii prealabile de soluționare a litigiului, respectiv concluzia primei instanțe privitor la obligația reclamantului de respectare a procedurii prealabile în temeiul contractului de prestări servicii încheiat la 17 august 2000 între SRL „Magda Tur” și Inspectoratul General al Poliției, este bazată pe interpretarea eronată a prevederilor art. 170 alin. (1) lit. a) CPC al RM.

În continuare, se constată că, de fapt, întru soluționarea prealabilă a litigiului, în data de 02.12.2024, în adresa lui Bîrcă Andrei a fost întocmită și expediată pretenția privind restituirea sumei de 23768 lei, fiindu-i acordat un termen de 7 zile pentru achitarea sumei, sumă calculată în legătură cu faptul că, la 17 august 2024, în baza procesului-verbal seria MAI 06 672601 în temeiul art. 242 alin. (2) şi 243 alin. (2) Cod contravențional, Bîrcă Andrei a fost tras la răspundere contravențională fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională în mărime de 74 u.c. cu 6 puncte de penalizare, iar mijlocul de transport a fost adus și s-a aflat la parcarea specială.

Astfel, concluzia primei instanței cu privire la restituirea cererii de chemare în judecată în conformitate cu art. 170 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM este în contradicţie cu circumstanțele de fapt constatate și respectiv, este bazată pe interpretarea și aplicarea incorectă a normelor de drept.

Or, în temeiul art. 22 alin. (1)-(3) Cod civil al RM, se consideră notificare comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic. Notificarea poate fi făcută prin orice mijloace adecvate circumstanțelor dacă legea sau actul juridic nu impune o anumită cerință de formă. Notificarea produce efecte din momentul cînd ajunge la destinatar, cu excepția cazului în care aceasta prevede un efect întîrziat.

În temeiul art. 22 alin. (4) și (5) Cod civil al RM, notificarea se consideră ajunsă la destinatar: a) cînd este predată destinatarului; b) cînd este predată la adresa poștală indicată de destinatar în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoană juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică; c) în cazul unei notificări transmise prin poștă electronică sau prin alt mijloc de comunicare individuală, cînd poate fi accesată de către destinatar; sau d) cînd este pusă în orice alt fel la dispoziția destinatarului într-un loc și într-un

mod care fac posibil în mod rezonabil accesul destinatarului, fără întîrziere. Notificarea se consideră că a ajuns la destinatar după îndeplinirea uneia dintre cerințele prevăzute la alin. (4), oricare dintre acestea este îndeplinită mai întîi.

În același timp, este întemeiat a reține că, în conformitate cu art. 906 alin. (1) și (2) Cod civil al RM, dacă creditorul face debitorului o notificare referitoare la faptul neexecutării obligației sau la faptul că el prevede o asemenea neexecutare și notificarea este expediată ori făcută corect, atunci întîrzierea sau inexactitatea în procesul de transmitere a notificării sau faptul că ea nu a parvenit nu o împiedică să producă efecte. Notificarea produce efecte din momentul în care ar fi trebuit să ajungă în circumstanțe normale.

În ceea ce privește concluziile primei instanțe, privitor la perioada de somare și valoarea pretenției înaintate în raport cu valoarea acțiunii civile, Colegiul conchide că sunt întemeiate pe interpretarea eronată a normelor de drept, or, pentru respectarea procedurii prealabile, este suficient să rezultă natura pretențiilor înaintate la data somării și perioada pentru care au fost calculate și înaintate, data la care debitorul se consideră notificat de fapt și de drept, respectiv pretențiile înaintate odată cu somarea prealabilă și pretențiile din acțiunea civilă să rezulte din aceleași obligație pretinsă a fi neexecutată sau executată necorespunzător.

Prin urmare, luând în considerație circumstanțele de fapt reținute supra, Colegiul constată că reclamantul, pe cale extrajudiciară, a luat toate măsurile reale, necesare și rezonabile întru respectarea procedurii prealabile de soluționare a litigiului, iar orice altă interpretare a normelor de drept aplicabile este contrară prevederilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 5 Cod de procedură civilă al RM, în temeiul cărora, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime și nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Astfel, soluţia adoptată de instanţa de fond prin încheierea recurată nu este compatibilă cu respectarea garanţiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 CEDO, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil.

Adiţional, principiul disponibilităţii reglementat de art. 27 alin.(1) Cod de procedură civilă indică la afirmarea disponibilităţii în drepturi în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Consecvent, instanța de recurs atestă netemeinicia concluziilor instanței de fond privind nerespectarea procedurii prealabile.

Colegiul civil reține că, prin prisma art. 6 pct.1 din Convenția Europeană, precum și prin prisma jurisprudenței Curții Europene, dreptul de acces la justiție poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, atâta timp cât sunt prevăzute de Lege, acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit.

Totodată, se atestă două situații în care urmează a fi respectată procedura prealabilă, și anume: 1) în cazul în care părțile au stipulat aceasta în contract, prin manifestarea liberă a voinței; 2) în cazul expres statuat de lege.

Prin urmare, în lipsa unei norme legale care ar prevede obligația de a parcurge calea prealabilă, instanţa de fond nu era în drept de a restitui cererea, deoarece în speța respectivă se solicită încasarea cheltuielilor de procedură contravențională care nu este necesară somaţia.

În contextul respectării dreptului de acces liber la justiţie, garantat de art. 6 § 1 din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, art. 20 din Constituţia Republicii Moldova şi art. 5 din Codul de procedură civilă, relevat şi în jurisprudenţa CtEDO, circumstanţele relatate generează casarea încheierii contestate. Or, menţinerea acesteia, în condiţiile enunţate, nu ar constitui decât o îngrădire a posibilităţii pârâtului de a-şi valorifica drepturile procedurale conform normelor în vigoare, garantate atât de legislaţia naţională, cât şi de Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, precum şi îngrădirea accesului la justiţie.

Astfel, instanţa urmează să statueze asupra respectării cerinţelor Convenţiei, să se convingă de faptul că limitele impuse nu restrâng accesul oferit individului într-o asemenea manieră, încât să aducă atingere chiar substanţei dreptului. O asemenea limitare nu este conformă cu art. 6 par. 1) din Convenţie decât în măsura în care ea vizează un scop legitim şi există un raport rezonabil de proporţionalitate între mijloacele utilizate şi scopul urmărit. Dacă limitarea este compatibilă cu aceste principii, art.6 par. 1) al Convenţiei nu este încălcat (cauza Prinţul Hans Adam II al Liechtensteinului c. Germaniei).

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanţele importante pentru examinarea cererii nu au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe fiind în contradicţie cu circumstanțele de fapt constatate, respectiv la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat incorect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este întemeiat, întru asigurarea accesului liber la justiție, care constituie elementul fundamental al legalității procesului civil și dreptului părților la un proces echitabil inclusiv la etapa executării documentului executoriu și ținând cont de faptul că instanța de recurs nu poate soluționa prin decizie problema respectivă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să admită recursul şi să caseze încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se admite recursul declarat de SRL „Magda Tur”.

Se casează încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 02 iulie 2025, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecat înaintată de SRL „Magda Tur” către Bîrcă Andrei, intervenient accesoriu Inspectoratul General de Poliție, privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, și se restituie spre rejudecare, în aceeaşi instanţă şi în acelaşi complet de judecată, la etapa primirii cererii.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătoreşti www.cac.instante.justice.md.

Președintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan